

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

III. Esdras numerum Psalmorum determinavit, eorumque volumen in
Canonem dedicavit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

nem dedica-
vit.

Hilar. Prolog.
Explan. in Psal.

Probatnr ar-
gumentis.

August. De ci-
vit. Dei, libr.
17. cap. 14.

August. De ci-
vit. Dei, libr.
17. cap. 14.
Matth. 22. 42.
& seq.

Virgil. Ecl. 6.
& Georg. libr.
2.

Horat. Carm.
libr. 2. Od. 1.

Orig. libr. 1.
deci. 47.

censebat, eos in unum redegisse volumen, & in Canonem sacrorum Librorum dedicasse, neque illuc postea ullos accessisse Psalmos, quod fuisse creditum video aliquibus, qui septuagesimum quartum, septuagesimum octavum, & septuagesimum nonum Antiochi temporibus adscribunt. Nam totidem, quot nunc extant, interpretati sunt Septuaginta Senes Antiocho vetustiores, uti prisca traditionibus, teste Hilario, ferebatur.

IV. Opinioni, quam hic proponimus, præcipua capita sacra ipsius Scripturæ testimoniis confirmantur. Quæ quoniam fere sunt in propatulo, & obvia unicuique, supervacaneum foret ea colligere. Reliqua vero probantur ex ipsis Psalmorum lemmatis, quibus eorum Auctores indicantur, aut ex difertis Psalmorum verbis, rebusque illic aperte narratis, unde ipsorum ætasprehenditur. Tales ii sunt, quorum capita proxime attulimus: eos si quis perlegat accurate, rerum, quarum gratia scripti sunt, à Davidicis temporibus longe distitarum clarissima cernet monumenta. Centesimum tricesimum sextum adducam in exemplum. Quis enim Davidis ævo accommodari ea possunt: *Super flumina Babylonis, illic sedimus & flevimus, cum recordaremur Sion:* ac sequentia etiam, quæ palam edocent, & qui loquantur, captivi nempe, & cujates, Hierosolymis nempe & Sione profecti; & à quibus capti, nempe à Babyloniis, & quo deducti, nempe Babylonem. Quæ si quis ad Davidis ætatem referre nitatur, idem Atarim in Parthia, Tigrim in Germania reperire possit. Par de centesimo vicesimo quinto, atque aliis porro, quos supra indicavimus, esto iudicium. Augustinus qui in libris De civitate Dei totum Psalmorum opus uni Davidi acceptum refert, hæc eum propheticè vaticinatum fuisse ait, quemadmodum Josiæ regis non futurum duntaxat ortum & regnum, sed nomen quoque Propheta quidam trecentis ante eventum annis prænuntiavit. Sed quorsum ad propheticas vaticinationes & miracula recurremus, cum nulla nos eo cogat necessitas? Existimet Lector æquus, utra præferenda sit sententia, vel quæ rationibus pugnet, vel quæ excogitatis miraculis feruari cogatur. Sed & ex Psalmorum plurimorum lemmatis, ut dixi, de eorum quoque ætate fieri arbitrium potest. Velut ex illo, quod centesimo tricesimo sexto præfixum est: *Psalmus David, Jeremia:* apud Septuaginta: *ᾠδὴ δαυὶδ, ἰερουσαλὴμ*, manifestum est. Psalmum hunc Davidi adscribi non posse, & Jeremia temporibus compositum fuisse. Verum quæsi verit aliquis, quæ hæc Babylone concini potuerint à Jeremia, quem illuc cum aliis captivis deportatum non fuisse constat. Equidem à Jeremia ad captivos transmissum opinor, quem calamitati eorum deploranda lucubraverat. Psalmi sequenti hoc lemma præscribunt editiones Septuaginta Interpretum: *ᾠδὴ δαυὶδ, ἀνατολῆς καὶ ζαβαβουλου*. Per genitivum casum plane videntur Psalmi Auctores significari. Quid hoc est igitur, *ᾠδὴ δαυὶδ*; Ebraica habent, *דָּוִד*; Vulgata, *Ipsi David*. Sic alibi, *לְאַסָּה*, *ᾠδὴ ἀσά*: & *לְבְנֵי קָרַח*; Septuaginta, *ὠδὴς ὁσῆ καὶ κάρη*; Vulgata, *Filiis Core*. Existimat Synopsos Auctor, quicumque Psalmi ita inscripti sunt, *ᾠδὴ δαυὶδ*, hoc est, *Ipsi David*, ab aliis lucubratos, Davidis personæ fuisse aptatos. Sententiam hanc refellit Augustinus Sospitatoris ipsius oraculo, qui Psalmum centesimum nonum Davidi tribuit, cum inscriptus sit, *Ipsi David*. Censuerunt vetustiores Magistri, quicumque Psalmus præfixum haberet hoc lemma, *דָּוִד*, Davidem auctorem habuisse: verum hanc quoque opinionem rejicit Aben Ezra, & à Davide scriptum, aut Davidi adscriptum statuit: quibus addi velim, aut ex ejus formula & exemplo lucubratum esse. Id si sit, quod veri sane perquam simile est, jam liquet cur Psalmus centesimus tricesimus sextus ita inscriptus sit: *ᾠδὴ δαυὶδ, ἰερουσαλὴμ*, nimirum ut à Jeremia scriptus significetur ad Psalmorum Davidis exemplum, ac si diceret, Psalmus Davidicus Jeremia. Ita *Syracosis versu* ludere se dicebat Virgilius, cum ad exemplum Theocriti Eclogas scriberet: ita & *Astræum carmen* se per oppida Romana canere, cum ad Hesiodi imitationem Georgica componeret: ita & *Cæcæ nenia* munera retractare se aiebat Horatius, cum Simonidem Ceum imitaretur. Psalmum centesimum undecimum Agæo & Zachariæ tribuit Vulgata Editio, necnon & centesimum quadragesimum quintum. Hunc & sequentes duos iisdem adscribunt Interpretes Septuaginta. Psalmi sexagesimo quarto hunc præfigit titulum Vulgata Editio: *Psalmus David, Canticum Jeremia & Ezechielis populo transfmigrationis, cum inciperent exire*. Hunc & quædam Septuaginta Interpretum editiones præferunt. Psalmi septuagesimi lemma hoc est: *Psalmus David, filiorum Jonadab & priorum captivorum*; quod & apud Septuaginta Interpretes reperitur, & ad Joachinum regem Juda Babylonem à Nabuchodonosore deportatum sine dubio refertur. Ebraei Salomonem septuagesimi secundi Psalmi auctorem esse ferunt, quidam Psalmorum trium, plurimum etiam alii; Origenes Psalmorum graduum. Psalmi octogesimi noni titulus hic est: *Oratio Moysi hominis Dei*, quem & Septuaginta Senum interpretatio & Ebraica exemplaria exhibent; & Psalmum ipsum